

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудни.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 9 ул. Коперніка. — Експедиция місцева в Агенції Ляндовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Становище руского свьященника в суспільности.

I.

Навіть дикі народи, котрі не мають найменшого понятя про яку таку культуру і поступ, відносять ся до жерців, що то серед темної маси народу проповідують якийсь культ висшої сили, з почесністю та пошанованєм. Алеж бо народи культурні, ставши панями якої заморської країни, заселеної диким народом, що придержує ся зовсім иньшої релігії чим завоювателі, старають ся пошанувати тих, що стоять на чолі або у службі культу якогось божества, хотая може в душі або в тісних сходах сьміють ся з релігійного понятя та образования простої маси народу. Найліпший примір маємо на Англичанах, котрі в Індиях окружили будаїзм повним пошанованєм і почесністю, а приверженців Нірвани та слуг Буди поважають так, як поважає їх простий нарід. Ба що більше, Англичани навіть поглишили суспільні порядки і погляди та поділи на касти ненарушені, окружаючи перші касти достоїнством та почесністю, полишаючи їм привілеї та їх забовни і пересуди. Навіть найзавзятіший витязь зважає на душевне переконанє свого найтяжшого ворога і звичайно полишає ему свьятість его релігії ненарушеною. І се власне вказує, що чоловік не є худобиною але висшим еством, котре поборовши свого противника, не роздирає его на кусники, але полишає его в супокою з тим, що ему миле і найдорожше. Тим більше суспільність християньска а до сего ще і католицка повинна по християньски вести ся з братним християньским і католицким народом.

Ба що більше, на християньській суспільности лежить свьятий обовязок пособляти меньшому і слабшому братови, а не томити его та майоризувати. Свьященники, що голосять Христову науку, служать одно-

му Богови, одній Церкві, одному жертвенникови без різниці, якого вони обряду, повинні взагалі без взгляду на народність, касту та клясу мати належне пошанованє; инакше суспільність дає про себе як найгірше свідощтво, бо своїми вчинками понижуючими свьященство другого обряду або і другої нації вказує, що у неї релігія, її свьятість, її мораль і догма не могла переняти душі і серця, але лишила ся в самих голих словах, котрі не можуть нікого заспокоїти, щоби вони були не знать як солодкими та приманчивими, сли діла їм противорічать та вказують цілком на що иньшого. Нині фарисейским словам, медовим приреченям, голословним голошеням про братство, любов, добро другої нації ніхто не вірить, ба навіть ніхто не бере тих найкрасших та найсолодших слів на серію, сли не скривить ся їх ділами і відповідними вчинками.

Доля лукава злучила Русинів так міцно з другими народами, попутала їх та помішала з сусідами, що відлучити та відділити Русинів від других націй не второпав би сам наймудрійший Соломон. А вжеж історична Немезіс найтіснійше злучила нас з Поляками, з котрими Русини прожили пять соток літ з накладом. Навіть тогди коли Польща впаала та стратила свою державну самостійність, Русини звязані обставинами, конечностями державними та законами не змогли відчхнути ся від Поляків, але приневолені жити з ними в куці на одній землі, на одній загороді а деколи і під одним дахом. Та всеж то не було би так великим злом, коби між народами а особливо між геґемонами і корифеями була тільки вирозумілість, християньска любов та взгляд на добро загалу.

Житє культурне Русинів розвинуло ся цілком на иньних точках чим житє других народів западної Европи. Культура, прогрес освьдомлення мас народа тісно злучені з Церквою, бо в нашім житю національним по ренегатстві можливої шляхти,

по відступстві кармазинів і можних, лишив ся тільки свьященник і хлоп. І той свьященник ділив долю мужика в кожній добі; він терпів і стогнав з мужиком в татарских і монгольских ясирах і полонях; переносив тяготу середновічних фєвдалних порядків, яку на нашу землю занесла шляхта, стогнав під напором панщини, бідноти та гоненя. Длятого мужик наш від віків приляг серцем і душею до свого свьященника і Церкви, тай в чорних хвилях свого житя, в найстрашнійших лихолітях старав ся в домі свьященника (на приходстві) знайти як не поміч то бодай розраду і потіху на своє зболіле серце. Правда бідний, погорджений від других станів можних руский свьященник дуже часто не міг мужикови помочи материяльно, але о мноґо більшу і важнійшу поміч чим золото і срібло, бо поміч душевну: заохоту до постійности, упованє на Бога, Христову терпеливість, науку прощати найтяжшому ворогови, науку о любові ближнього ніс руский свьященник своему діткненому нещастєм або горем парохиянинови.

Алеж бо найбільша радість, яка спіткала мужика не минала так, щоби він нею не поділив ся з своїм пан-отцем. А на се маємо ми найлучший доказ в розличних народних обрядах тісно злучених з обрядами церковними, в котрих бере участь свьященник і тіпнить ся разом з веселими і щасливими, або тужить-плаче в їх нещастях. Се власне зробило з руского мужика людину на скрізь релігійну. Правда і руский пан-отець не був ангелом або свьятим, однак нарід умів виголкувати собі своїм хлопским розумом его похибки, нераз може і нецтво (за часів Польщі) і відносив ся до свьященника з пошанованєм і любовію так, що ми сьміло можемо назвати відносини нашого мужика до свого свьященника відносинами дитини до батька.

II.

Правда такі щирі, приязні в більший

6)

Думки і пісні

АМВРОЗИЯ МЕТЛИНСЬКОГО.

Ой в полі могила з вітром говорила:
Повій, вітре, ти на мене, щоб я не чорніла;
Щоб я не чорніла, щоб я не марніла,
Щоб на мені трава росла, та ще й зеленіла.

I. Бандура.

Єремії Галці.

(«Думки и пісні» стр. 39—40.)

Кому як не тобі рідкоханку,
Отею висьнівував би я співанку?

Та чи ви вже, братця, не чували
Про старого козака-співачу?
Вспомняім — лиш його йому ж в дяку!
Бо вже які й чули, позабували...

Про гетьмана, чи про гайдамаку
Дід засьпіває, в бандуру заграє, —
Плаче бандура, мов оживає:
Жаль візьме дитину, візьме і бурлаку!

Його бандура, схоче він, завис,
Його бандура й вороном закряче,
Мов та дитина, жалібно плаче...

Слези полють ся, серденько ние...
Деж ти дівав ся, та старий співаче?
Ой засьпівай нам про життя козаче!

II. До Вас.

(«Думки и пісні» стр. 41—3.)

Будьте — здорові, дядьки та братця!
А дайте — лишень за бандуру узять ся,
Та на бандурі розіграть ся,
В старині-бувальщині покохать ся!

Ой не лізь, дядьку, в високий хати,
Бо там із тебе будуть глумувати!
Ой, не лізь, дядьку, в паньські хороми:
Там не чувати дідівської мови!

Возьми, дядьку, гострий спис,
Сядь на коня, та-й у ліс!
Там на волі, на просторі
Скакати-мемо доволі;
Долі в полі спати мемо.
Собі долі шукати мемо!

За білі руки панянок нам не водити
От по тому гладенькому віби скло помості...
Нам, братця, нам, братця, вже нам не ходити
Та до панів, до панів тих великих у гості;
Нам, братця, нам, братця, під конем троцити
Ворогів наших невірних прокляті кости...

Або в морі
На просторі
Цареві служити,
Славоньки собі шукати;

Ворога губити,
Та щоб наших було знати!

Гей, братця, гей, братця, то наша дорога,
А не місце тепле в паньського порога!

III. Зрадник.

(«Думки и пісні» стр. 44—5.)

Хто тебе, родину, рідний зневажає,
Хай той на чужині серця не має,
Та щоб до кого в горе пригулити ся,
Та щоб було з ким горем поділити ся!

Хто свою віру, хто край свій покине,
Хай той без роду на чужині згине,
Згаєне його око, душа почорніє,
Замре його голос, серце зотліє!

Він од Бога долі не знати ме;
Тільки од Бога кари він ждати ме!
Де він стане, де він глянє —
Й чорний ворон літять стане!

Хтось ворону його вкаже,
Заздалегідь уже скаже:
Отто ваша
Буде паша!

Як його злії кари карати муть,
Батьки й малим дітям казати муть,
З хрестом вони казати муть зтиха:
Оттак, діти, не дай Боже лиха!

часті родинні відносини нашого народу до свого св'ященства були декому не по нутру, бо руске св'ященство хотів не конче колись дуже образоване, уміло хорошо орієнтувати ся у всяких ділах церковних і національних і вело звичайно нарід простою дорогою до назначеної цілі серед найбільшого ворогованя і напасти. Від найдавніших часів намагали противні нам сили зломити між народом і простими масами люду вплив і значіне руского «св'ященника» щоби опісля можна легше дійти до założеної та всесторонно обдуманой цілі. Однак тверда руска природа, довіре мужика до свого св'ященства, его консерватизм показували ся твердними понад всі змаганя загорілих голів. Ба що більше всякі можливі політичні експерименти роблені нераз на тілі нашої суспільности робили так мужика як руского св'ященника недовірчивим, осторожним, але притім всім консеквентним, терпеливим та уніженим. Противники наші називали се дволичем та византизмом, а ми мусимо назвати конечністю.

Як могло було би ся розвинуло діло Унії між нашим цілим народом на цілій Русі-Україні если би тільки загоріли голови в колишній Польщі були не надуживали того св'ятого і великого діла до цілий державних, личних, а деколи навіть не конче чистих і ясних. Ми є певні, що ціла Русь-Україна була би нині католицкою, тільки колиб по стороні можних та шляхти було троха більше щирости, терпимости, виrozumілости та пошанованя переконаня другої нації. А хто знає, чи і сама Польща не стояла би до нині, бо таким способом обминуло би ся було тих страшних братоубийчих козацких війн, що підтяли корінь польської Речі посполитої.

Над тим, — що минуло та загуло, — нема нам що падкати та побивати ся, бо воно відай уже ніколи не верне ся, але застановитись над тим, що нині діє ся, змушає нас конечність. Кождий здоровомислячий чоловік признати мусить, що нині не тільки руска але і польська суспільність переживає якісь дивні, страшні і прикрі часи. Се, про що ми перед десятими ще літами слухали наче про казку, перед чим дрожала чесна душа, та з переляку било міцніше серце, деякі люди старають ся нині ввести в жите, пересадити під стріху нашого селянина. А щоби робота їх пішла легше і скорше вони вказують нашому хліборобови его бідноту, малюють яркими красками его кривду, заподіяну панамі, урядами а св'ященством, та старають ся его відорвати від віри, Церкви і св'ященника. Взагалі нині по наших селах метушня між селянами, бесіди, толки, поговірки та розличного рода наріканя. Непросвіче-

ний мужик хватає все, слухає та покивувє головою, не знаючи часами, що з собою зробити. Горячіші від разу пристають до радикалів, і стають самі апостолами і проповідниками тої модерної у нас науки, розважнійші колибають ся, не знаючи, що з собою зробити, удають ся дуже часто до свого душпастиря о пораді.

(Далі буде).

Про Славянський християнсько-народний Союз.

(+) Славянський християнсько-народний Союз зібрав ся був по замкнено ради державної в четвер на засіданє під проводом пос. Барвіньського (управляючий в червди союзом Др. Шустершич був тоді на авдієнції у царя з іншими предсідателями клубів парламентарної більшости). Принято до відомости, що по мисли ухвали запавшої на попереднім засіданю Союзу парламентарна комісія більшости узнала себе на час ферій парламентарних неустаючою а предсідателі клубів більшости творять субкомітет, котрий має наглядати за всіми політичними подіями в тім часі, щоби не допустити правительства до розбитя парламентарної більшости і твореня нової з виключенем котрої небусть з дотеперішних груп.

Славянський Союз ухвалив, щоби три предсідателі (Барвіньський, Булят і Шустершич) були за час ферій в тіснім контакті а в важних справах покикували до поради парламентарну комісію Славянського Союзу.

Рішено також, що одна з трех груп (Русини, Хорвати, Словінці) не може предприняти ніякого важного кроку політичного без взаємного порозуміння з іншими групами.

Тим способом обезпечено тривалість дотеперішньої більшости парламентарної і виключено всяку можливість заходів, щоби н. пр. втягнути до більшости парламентарної Штайнвендериянів коштом Словінців, або Італіянів коштом Хорватів.

Вісти політичні.

По кілька-тижневім відпочинку мають розпочати ся угодові переговори межі Чехами а Німцями. Німці яко перше услівє угоди кладуть відкликанє язикових розпоряджень. Они мали вже виготовити навіть свою програму язикової рівноправности. Німці годили би ся на такий проєкт. Ческе королівство мало би поділити ся на три округи, а то ческий, німецкий і мішаний. В ческім окрузі мав би бути ческий язык урядовим так в урядованю зі сторонами як і в внутренній службі, в німецькім окрузі так само німецкий, а в мішаним окрузі обовязували би видані язикові розпорядження. Крім того миг би кождий Чех вносити в німецькім окрузі ческе

поданє і жадати полагожденя справи в ческій мові а таке саме право мали би Німці в ческім окрузі. Суди другої інстанції мають поділити ся після населеня на ческі, німецькі і мішані.

Говорять тепер про деякі зміни в намістництвах. На місце гр. Жигмонда Туна в Солногороді має прийти его син Йосиф, а на місце президента Каринтії, бар. Шмідта, має пійти гр. Гоес, президент Буковини.

У Відні відбуло ся 7. с. м. віче соціялістів. З руских послів взяв участь п. др. Яросевич. П. Дашинський реферував о парламентарній діяльності соціялістів і сказав, що соціялісти не мають ніяких взглядів для теперішнього правительства і для парламентарної більшости і що в будучности прилучать ся також до кождої обструкції, сли буде ходити о те, щоби повалити правительство або ослабити більшість. Партия его годить ся на ревізію конституції, але жадає, щоби та ревізія відбула ся на основах соціально-демократичних. Адлер, жид, говорив, що соціялісти мусять вести борбу против св'ященства, мілітаризму і в напрямі охорони робітника.

В часі лат. Зелених св'ят настав і триває до нині страйк трамваєвої служби. В справу вдав ся лично Люеґер але без ніякого успіху. Трамваєвий рух устав цілковито. Причиною страйку мала винагорода і тяжкі услівя служби. Дирекція трамваєва оголосила, що уважає всіх страйкуючих за увільнених від служби.

В французькім парламенті дійшло до прикрої сцени. Соціяліст Жероль за оклик, кинений в парламенті: «Всі ви разом з правительством є піліонами!» Жер. візваний президентом палати до відклику сих обидних слів, не відкликав їх, — і зістав засуджений палатою на ціло-місячне віддаленє з парламенту. Жероль не хотів сам вийти, тож увійшла гвардія до парламенту і впровадила его. Жероль опуекав салю кличучи: «Най живе соціална република, ганьба лайдакам з більшости». Прочі соціялісти обступили трибуну президента і кричали: «До димісії!» «Ще слівце, — відозвав ся президент — а пійдете за Жерольтом. Крики замовкли а провідник соціялістів Jauges зажадав голосу. О чім? — спитав президент. — «Хочу виказати, що знасильовано ту права посла». — Президент не дав голосу, бо на порядку деннім не була та справа поставлена. Цілком инакше закінчила ся авантура в Франції як в австрійськім парламенті. Конєць авантурі положено завдяки заостреному реґулямінови.

В Іспанії в сенаті вибили ся оноді по лиці міністер заграничних справ, кн. Тетуан з сенатором Комосом. Наслідком тої афери Тетуан не міг позістати в своїм уряді, а понеже ніхто не хотів обняти по нім текі, бо ситуація по причині Куби і републиканських тенденцій в краю є дуже прикрою, то ціле міністерство подало ся до димісії. Королева поручила Саґасті зложити новий кабінет, але він мав заявити, що лише тоді приложити руку, сли на Кубі приверне ся

Оттак, діти,
Не робіте!

Зрадник од людий ласки не знати ме;
Сам він од себе в пущі тікати ме...
Його рідне слово в пісні не гріти ме,
Йому пісня в серці углем горіти ме...

IV. Степ.

(«Думки и пѣсни» стр. 46—7.)

Їдемо з батьком степом серед ночі,
То як мій коник заграє, заскаче,
Зараз чогось мому батькові в очі
Сльози навернуть ся, мов він заплаче...
«Чи не спитав
Чого плаче
Він, козаче?»

Ох, чи знаєш, каже, хлопче,
Який степ твій коник топче?
«Щож він каже,
Коли зна вже?»

Хто тут бив ся, в степу мчав ся?
Хто втікав, кого лякав ся?
«Одже — й чули,
Та забули...»

Чув чії отсе могили,
Чув, чого тут вовки вили?...
«Бач, від чого
Він, небого —»

Колісь, мій синку, ми ті могили
Трупом та трупом начиняли;
Колісь, мій синку, ми в ті могили
Злих ворогів, було, спати клали...

«Бач, од чого
Край могили
Вовки вили!»

V. Кладовище.

(«Думки и пѣсни» стр. 48—9.)

Дивлють ся з неба ясененько срібні зірки;
Мають-біліють над могилками хустки.
В тих могилах по-під чорними хрестами
Труни та труни все з козаками з молодцями.
Як-то в Великдень засвітять впершу свічки,
Як в усі дзвони вдарять, — встають козаки:
В того шаблоса при боці, той з батіжком;
А про-між ними вже дехто є й без чуприни...
Як ото вийдуть вони на світ з домовини,
Гомін як в бурю і грім луною кругом:
Чи батьками отті Німці загинуцались,
Що чуприни вражі діти одчурались?
Трохи й краєчі були, й єю потішались!
Колісь єю з України нечисть ми змітали,
Тільки що із головою її віддавали.

VI. Спис.

(«Думки и пѣсни» стр. 50—1.)

У батька є гострий спис,
А довгий спис, довгий, та не сє!
Бо як на стіні повіє,
Щось довго вже... в ділі не буває!

А мати як візьме спис
(Вона павутину їм змітає):
«Лихий його нам приніс»,
Батько каже, й сумно поглядає...

А сотник раз зирк на спис —
Як крикне, мов в серце спис ветромив ся!
Вхопив, на коня, та в ліс,
І всю нічєнку в пущах носив ся...
Він вранці вернув нам списе:
Ману напустив (каже) біс!
І сам я не знаю, як сказив ся!
А батько мій і проговорив ся:
«Давно вже костий він не ламає!»
Е! бач (я на думці), чом не сє...

VII. Чарка.

(«Думки и пѣсни» стр. 52—3.)

Є в нас, братця, чарка на полиці;
Та вона та чарка, срібна-старосьвітська!
В старину жили батьки в світлиці,
І частували єю вони ціле військо, —
І по повній козаченьки випивали,
Й наших батьків Гетьманами наставляли...
Далі дужче й дужче вони гомоніли,
Поки вони на вороних та не сїли...
Далі на орду літали,
Орду твою побивали!
Срібна чарка по столові впять ходила,
Громадонька веселенька гомоніла...
Вже з якого часу нема того війська;
Позосталась тільки чарка старосьвітська!

ГАЛИЦЬКИЙ КРЕДИТОВИЙ БАНК

приймає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по 3 26-7

4¹/₂% на рік.

Новости на дамські сукні сезону!

Матерії вовняні, Зефіри, Батисти,
Піки, Кретони, Перкалі,
Брокати

АНТІН ПІЗУНЬСЬКИЙ Львів, Академічна 12.

Парасольки,
Рукавички, »Фігара«, ковніри
коронкові, Паски, Фартушки.

Магазин багато заосмотрений.

Ціни низькі, конкуренційні.

131 7-47

Спеціаліст обуви непромакаючої власного винайдена!

ІВАН ЯРИМОВИЧ

склад і рукодільня обуви мужескої, дамської і для дітей

у Львові, пл. Бернадійська ч. 10.

(напроти ул. Пекарекої)

має честь повідомити отрим Вп. Публіку, що виробляє **ОБУВУ НЕПРОМАКАЮЧЕ** власного винайдена, з всякого рода шкір, як: **Обуву** мужеске і дамске, також **чоботи** з хольвами тревалі, надмірно легкі і по цінах дуже приступних.

Також приймає до відновлення і направи **Кальшів і Плащів** кавчукові, всякі **гумові** приряди як також **вельшовану** обуви кавчуком.

Всякі замісцеві замовлення виконує в можливо як найкоротшим часі.

Дякуючи за дотеперішні ласкаві вгляди, і поручаючись на дальше, остаю з глибоким поважанем

Іван Яримович.

129 2-10

Спеціаліст до направи кальшів і плащів кавчукових.

Болеслав Янковський

Робітня рушникарска і продаж оружя

у Львові

ул. Чарнецького

число 2

поручає стрілецьке оружя всіляких системів під випробованою і управильною гарантією. Продаж **лусок набоевих**, машинок до набивання і закручування. Реконструовані набой, рівнож мірки на порох примінені до калібру. — Всякі репарації приймає під гарантією. 6-10

Робітня уніформів

для п. ц. к. офіцирів, урядників

і пп. студентів

а заразом всіляких убрань мужеских

Йосифа Сеґети

у Львові, при улиці Памьській ч. 22.

Всякі замовлення виконують ся по цінах умірених в як найкоротшим часі, так в місци як також на провінцію.

130 2-15

Вже появилася з друку

РУСКА КУХАРКА

або

Школа вареня по руски

містить 41 знаменитих зуп.

Всі печені, які тільки можливі: Волові, баранячі, **вепрові** і т. д.

Байцоване шинок, роблене знаменитих кишок і ковбас і т. п.

Мучні і яєчні страви

Блини — Пизи і т. п.

Знамениті рускі пироги печені з сиром, капустою і т. п.

Роблене вкуеного набілу і т. п.

Все в рускій мові.

Ціна 70 кр.

По надіслано переказом 76 кр. висилає франко Друкарня народова **Ст. Манецкого і Спілка**, Львів. Готель Жоржа.

За добірне оружя
СРІВНИЙ МЕДАЛЬ.

Робітня рушникарска

В. Шадковський

і
С. Копчинський

у Львові, площа Бернадійська число 1.

Виробляє і удержує на складі випробоване мисливське оружя всіляких системів, як також перерабляє зі старих на найновіші системи.

Замовлення і репарації так в місци як і на провінції виконує скоро і старанно. 152 5-10

„ДНІСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львові в домі „Просвіти“ Ринок ч. 10.

перше і одинок руске товариство асекураційне припоручене Всч. Духовенству і всім вірним через **Ем. Кард. Митр. і Преосв. Еп. Ординариати** всіх трех Епархій, обезпечає будинки, худобу, господарські знаряди, збіжжя в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкідливих огневих за можливо найнижшою оплатою.

Школи ліквідувє ся і виплачує ся сейчас по пожарі а договори заключені з першими Товариствами контрааскураційними подають „Дністерви“ можливість обезпечувати і виплачувати і найвищі суми.

Поліси „Дністра“ приймає Банк краєвий при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечити ся через „Дністеръ“ після всіх можливих комбінацій в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкористівійші услівя і видає поліси і квіти в рускім язичі.

Товариство взаїмного кредиту „Дністеръ“ стоваришене зареєстроване з обмеженою поручкою, приймає від своїх членів і третих лиць **вкладни** до опроцентования по 5%. Гарантія цілковита. Удїли по 50 корон. Позички удїляють ся тільки властителю реальностей, вільних від тягарів, за поручкою двох членів. З позичок відтягає ся десята часть на удїл.

Зголошеня о удїлені аґенції в місцевостях де „Дністеръ“ не в заступлений, приймають ся. (40-?)

Т. А. КАЛІЧЕК.

Робітня

убрань жіночих

у Львові, Ринок ч. 25.,

(I. поверх)

приймає всілякі замовлення і виготовляє їх з густом і елеганцією після найсвіжіших журналів. 51-?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупні:

Світло церковне

впрот з фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кіл. посылках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко **ВИНО** в 5 кіл. барилках по зр. 3-—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Інші товари по умірених цінах. 37-?